

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 2 października 2011 r.

LT1n-0701-13-5/11

Doc.: 1143538

P. J. Kielian
8485 25.10.11 Jll/

Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora Andrzeja Szewińskiego z dnia 29 lipca 2011 r., przekazane pismem Wicemarszałka Senatu Pani Senator Grażyny Anny Sztark z dnia 2 sierpnia 2011 r. (znak: BPS/DSK-043-3917/11), dotyczące prośby wójta gminy Lelów w przedmiocie akceptacji przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad usytuowania projektowanych linii telekomunikacyjnych na terenie gminy Lelów w pasie drogi krajowej Nr 46 (zwanej dalej „DK-46”) oraz na terenach przylegających do pasa drogowego, przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Zgodnie z ogólną zasadą określoną w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm., dalej zwana „ustawą o drogach publicznych”) w pasie drogowym zabrania się dokonywania czynności, które mogłyby powodować niszczenie lub uszkodzenie drogi i jej urządzeń albo zmniejszenie jej trwałości oraz zagrażać bezpieczeństwu ruchu drogowego. W szczególności zabrania się lokalizacji obiektów budowlanych, umieszczania urządzeń, przedmiotów i materiałów niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego. Zakazu tego nie stosuje się (zgodnie z art. 39 ust. 1a ustawy o drogach publicznych) do umieszczania, konserwacji, przebudowy i naprawy infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.), oraz urządzeń służących do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz urządzeń związanych z ich eksploatacją, a także do innych czynności

związanych z eksploatacją tej infrastruktury i urządzeń, jeżeli warunki techniczne i wymogi bezpieczeństwa na to pozwalają.

Wyjątek od wyżej wymienionych przepisów przewiduje art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi wydawanym w drodze decyzji administracyjnej. Jednakże właściwy zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury telekomunikacyjnej oraz urządzeń służących do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej, a także urządzeń związanych z ich eksploatacją, wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych lub miałyby doprowadzić do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu drogi. Takimi przepisami odrębnymi jest rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430, z późn. zm.). Przepis § 140 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, iż umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej nie związanej z drogą nie może naruszać elementów technicznych drogi oraz nie może przyczyniać się do czasowego lub trwałego zagrożenia bezpieczeństwa ruchu albo zmniejszenia wartości użytkowej drogi. Podziemna budowla liniowa przebiegająca poprzecznie przez drogę nie może zmniejszać stateczności i nośności podłoża oraz nawierzchni drogi, naruszyć urządzeń odwadniających i innych podziemnych urządzeń drogi. Ponadto, budowla liniowa przecinająca poprzecznie drogę lub usytuowana wzdłuż drogi, powinna być wykonana w taki sposób, aby nie ograniczała możliwości przebudowy albo remontu drogi. Infrastruktura liniowa napowietrzna i podziemna przebiegająca wzdłuż drogi poza terenem zabudowy powinna być usytuowana poza pasem drogowym, w taki sposób, aby nie wpływała ujemnie na system korzeniowy drzew rosnących w pasie drogowym, a wykopy pod tą infrastrukturą nie naruszały granicy pasa drogowego. Natomiast nowa infrastruktura podziemna nie powinna być usytuowana pod jezdnią istniejącą i docelową. Zatem przepis zawarty w art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych ma służyć ograniczeniu umieszczania w pasach drogowych nadmiernej ilości nowej infrastruktury technicznej kolidującej w przyszłości z przebudową drogi.

Jednocześnie informuję, że w celu udzielenia odpowiedzi na zapytanie Pana Senatora konieczne było uzyskanie stanowiska Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad (zwanego dalej „GDDKiA”). Z wyjaśnień otrzymanych od GDDKiA wynika, iż pismem z dnia 23 maja 2011 r. (znak: TELPR/547/2011), pismem z dnia 23 maja 2011 r. (znak: TELPR/548/2011) oraz pismem z dnia 23 maja 2011 r. (znak: TELPR/549/2011), firma ATEM-POLSKA Sp. z o. o. z siedzibą w Gdyni, reprezentująca Inwestora, tj. Telekomunikację Polską S.A., wystąpiła do GDDKiA z wnioskiem o uzgodnienie „Budowy sieci szerokopasmowej na terenie Gminy Lelów, część IV. Budowa telekomunikacyjnych linii kablowych na terenie sołectw: Ślężany, Staromieście, Lelów, Lgota Błotna, Lgota Gawronna”.

Odnosnie wniosku z dnia 23 maja 2011 r., (znak: TELPR/548/2011), z powodu braków formalnych, GDDKiA, pismem z dnia 31 maja 2011 r. (znak: GDDKiA-O/KA-Z3/Sc/435/248/11/1256), wezwał stronę do uzupełnienia wniosku, jak również podał warunki lokalizowania linii telekomunikacyjnej w stosunku do DK-46 (25,0 m od krawędzi jezdni poza terenem zabudowy oraz 10,0 m na terenie zabudowy zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy o drogach publicznych). Do dnia 30 czerwca 2011 r. pełnomocnik Inwestora uzupełnił braki formalne, jak również uzasadnił lokalizację trasy sieci według przedstawionego projektu (za wyjątkiem przekroczenia drogi poza pasem drogowym). Mając na uwadze powyższe, Dyrektor Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Katowicach, działający z upoważnienia GDDKiA w dniu 8 lipca 2011 r., wydał na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych decyzję nr 97/U/11 zezwalającą na lokalizację projektowanej linii telekomunikacyjnej w pasie drogowym DK-46 w zakresie czterech skrzyżowań linii teletechnicznych z korpusem drogi krajowej. Pozostałe odcinki linii teletechnicznej muszą być zlokalizowane poza pasem drogowym na działkach przyległych. Jednocześnie w decyzji powyższej podano następujące warunki lokalizacyjne:

- skrzyżowania linii telekomunikacyjnej z korpusem drogowym DK-46, projektowane w rejonie skrzyżowań drogi krajowej z drogami lokalnymi należy lokalizować wyłącznie poza obrębem tych skrzyżowań – poza łukami skrzyżowań;
- skrzyżowania projektowanej linii telekomunikacyjnej z korpusem drogowym drogi krajowej należy wykonać wyłącznie przewiertem sterowanym lub przeciskiem w rurze ochronnej, zachowując kąt prosty lub zbliżony do kąta prostego pomiędzy osią sieci i osią drogi;

- należy zachować odległość min. 1,70 m pomiędzy górną krawędzią rury ochronnej a niweletą drogi;
- rurę ochronną należy ułożyć na pełnym odcinku skrzyżowania sieci z korpusem drogowym drogi krajowej – od lica odcinka sieci projektowanego na działkach przyległych do pasa drogowego równolegle do osi jezdni DK 46, wyprowadzając rurę ochronną po przeciwnej stronie drogi na odległość min. 1,50 m poza granice pasa drogowego;
- studnie przewiertowe (nadawcza i odbiorcza) należy lokalizować wyłącznie poza pasem drogowym drogi krajowej na działkach przyległych;
- odcinek linii telekomunikacyjnej projektowany równolegle do korpusu drogowego drogi krajowej należy lokalizować wyłącznie poza pasem drogowym na działkach przyległych;
- całość prac należy prowadzić bez naruszania konstrukcji jezdni drogi krajowej, skarp, rowów odwadniających oraz pozostałych elementów jej wyposażenia pasa drogowego;
- po zakończeniu prac teren należy uporządkować i przywrócić do stanu pierwotnego.

W chwili obecnej GDDKiA oczekuje od Inwestora bądź też jego pełnomocnika przedstawienia projektu budowlano – wykonawczego linii telekomunikacyjnej zgodnie z wyżej wymienionymi warunkami techniczno – lokalizacyjnymi w miejscu jej skrzyżowań z korpusem drogowym drogi krajowej.

W przedmiocie pozostałych dwóch wniosków, tj. wniosku z dnia 23 maja 2011 r., znak: TELPR/547/2011 oraz wniosku z dnia 23 maja 2011 r., znak: TELPR/549/2011, decyzją nr 93/U/11 z dnia 20 czerwca 2011 r. oraz nr 94/U/11 z dnia 20 czerwca 2011 r., GDDKiA nie wyraził zgody na umieszczenie infrastruktury teletechnicznej w pasie drogowym DK-46 dla odcinków projektowanych wzdłuż drogi w odległości od 3,50 m do 8,0 m od zewnętrznej krawędzi jezdni.

Jak już wspomniano wyżej zarządca drogi jest zobowiązany do wydania zezwolenia na lokalizację w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej oraz innych wymienionych w art. 39 ust. 1a ustawy o drogach publicznych urządzeń przesyłowych, wyłącznie wtedy, gdy ich umieszczenie nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, naruszenia wymagań wynikających z przepisów odrębnych oraz nie doprowadzi

do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy albo wykonywania robót budowlanych. W przedmiotowym przypadku budowa sieci w pasie drogowym skutkowałaby utrudnieniami w wykonywaniu zadań własnych zarządu drogi w przypadku przebudowy drogi, jej rozbudowy lub budowy w pasie drogowym urządzeń związanych z wyposażeniem drogi (np. ekrany akustyczne, bariery energochłonne itp.). Pas drogowy DK-46 na terenie gm. Lelów jest stosunkowo wąski, a jego granica w większości przebiega bezpośrednio przy zewnętrznej krawędzi rowów odwadniających. Lokalizacja obiektu liniowego jakim jest linia telekomunikacyjna we wnioskowanych odległościach od jezdni drogi krajowej tj. od 3,50 m do 8,0 m od zewnętrznej krawędzi jezdni, w stanie faktycznym bezpośrednio na krawędzi przeciwskarp rowu odwadniającego powoduje, iż podczas budowy sieci jak też podczas prac konserwacyjnych i remontowych następuje uszkodzenie skarp rowów oraz konieczność każdorazowego zajęcia pasa drogowego, co mając na uwadze klasę techniczną DK-46 (GP - główna ruchu przyspieszonego), bezpośrednio wpływa na płynność i bezpieczeństwo ruchu drogowego. Natężenie ruchu dla DK-46 zgodnie z przeprowadzonym w roku 2010 Generalnym Pomiarom Ruchu wyniosło na odcinku Janów – Ślężany około 2,5 tys. pojazdów na dobę a na odcinku Ślężany – Szczekociny około 3 tys. pojazdów na dobę.

Przepisem określającym minimalne odległości obiektu od krawędzi jezdni poszczególnych rodzajów dróg w rejonie dróg publicznych jest art. 43 ust. 1 ustawy o drogach publicznych. W odniesieniu do dróg krajowych, zarządca drogi w myśl art. 43 ust. 2 posiada kompetencje do zezwolenia na zmniejszenie wskazanych w ust. 1 odległości, jednakże w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Mając na uwadze charakter przedmiotowej inwestycji w świetle art. 43 ust. 2 ustawy o drogach publicznych, możliwe jest zbliżenie odcinków sieci projektowanych równoległe do krawędzi jezdni drogi krajowej, jednak przedstawienie argumentów dla wydania takiego zezwolenia leży po stronie wnioskodawcy.

Ponadto, z przedstawionego w załączeniu do wyżej wymienionych wniosków planu sytuacyjnego wynika, że w zdecydowanej większości działki przyległe do pasa drogowego DK-46 na obszarze objętym wnioskiem nie są zabudowane, co zdaniem zarządcy drogi pozwala na lokalizację projektowanej sieci na działkach przyległych, bez konieczności ingerencji w pas drogowy, z zachowaniem odległości przewidzianej w art. 43 ust. 1 lp. 3a ustawy o drogach publicznych tj. 25,0 m od krawędzi jezdni poza terenem zabudowy oraz 10,0 m na terenie zabudowy.

Rozstrzygnięcia, o których mowa wyżej, dokonane zostały w drodze decyzji administracyjnych. Wobec powyższego Stronie niezadowolonej z rozstrzygnięć, przysługuje w terminie określonym w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. We wniosku Strona posiada możliwość przedstawienia wszystkich argumentów dla ewentualnej zmiany rozstrzygnięcia. W przypadku decyzji GDDKiA nr 93/U/11 oraz nr 94/U/11 wnioski o ponowne rozpatrzenie spraw nie zostały złożone, pomimo prawidłowego pouczenia Strony w decyzjach. Wobec powyższego wyżej wymienione decyzje są prawomocne.

Biorąc pod uwagę powyższe wyrażam nadzieję, że przekazane wyjaśnienia uzna Pan Senator za wyczerpujące.

Z poważaniem,

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Magdalena Gaj
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych KPRM
2. BM